

for befolkningen, mener ikke, at det, regeringen gør, er i orden.

Jeg synes også, at det da bringer SF i en mærkelig situation, at de har indgået en aftale med regeringen, men nu må sige til befolkningen, at det, man aftalte, altså ikke bliver respekteret af regeringen.

Derfor vil jeg foreslå, at hvis man vil køre videre med det her, så bliver man altså nødt til at gå til befolkningen og få afklaret, hvad det egentlig handler om, og det var det budskab, som jeg forsøgte at få statsministeren til at kommentere, og det var det spørgsmål om fortolkning, som jeg stillede flere gange til hr. Jacob Buksti.

Nu bliver det jo ikke sidste gang, vi kommer til at drøfte den fortolkning. Når statsministeren og udenrigsministeren kommer hjem fra Helsinki-topmødet og har underskrevet disse her dokumenter, så ved vi præcist, hvad det er for en komité, som Danmark har tænkt sig at tage sæde i, og så må vi jo fortsætte diskussionen. Den slutter ikke med den her forespørgselsdebat.

Knud Erik Hansen (SF):

Det glæder mig, at statsministeren var nærværende, men jeg ved altså ikke, om han er det nu. I anden runde var der lidt flere kommentarer.

Jeg må sige, han berørte da min socialistiske ære ved at sige, at vi ikke var internationale. SF har altid sagt, at der var internationale opgaver, også i Europa, og jeg mener også, jeg klart sagde det i min tale.

Der, hvor forskellen går, og den diskussion kan vi så tage, er om ØMU'en og perspektiverne i ØMU'en, hvor perspektiverne i ØMU'en ikke for os er et stærkt Europa. Et stærkt Europa for os er faktisk et Europa uden ØMU'en, hvor man bygger på nogle opgaver, der vokser, og som vi sagtens kan blive enige om. Der er en masse grænseoverskridende opgaver, som skal løses, og vi bygger på dem.

Det væsentlige er i virkeligheden, hvis man skal koge det ned, diskussionen om, hvor vi skal lægge opgaverne, hvordan vi skal sikre et nærdemokrati, og hvilke opgaver der er så grænseoverskridende, at de skal lægges op på et højere plan. ØMU'en for os er at lægge en opgave op, hvor det ikke er nødvendigt, og dermed fratage landene en indflydelse på lokalt plan, som vi altså foretrækker at vi har på lokalt plan.

Vi tror, at vi i sidste ende ved at skabe et Europa, der bygger på opgaverne nedefra, og de opgaver, vi fælles kan se er nødvendige, så faktisk får et stærkere Europa og et Europa med en indre styrke uden konflikter, fordi man laver en statsdannelse foroven.

Det er jo en stor diskussion om konsekvenserne af ØMU'en, som vi godt kan tage, men den er jo svær at tage i en debat, som faktisk skal omhandle det hele. Det kan være, vi skal tage en forespørgselsdebat på et eller andet tidspunkt alene om ØMU'en, så vi kan få diskussionen om perspektiverne i den.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg vil selvfølgelig gerne takke statsministeren både for tilbagekomsten til debatten og for de kommentarer, statsministeren gav til mine spørgsmål, og så sige til statsministeren, at det citat, som statsministeren måske tænker på, når han nævner, at man har brugt citater, nok er et, jeg kom til at bruge. Men det var ikke før, under og efter Amsterdamtraktaten, nej, det var tilbage til folketingsvalgekampen, hvor jeg havde forstået det således, at en af de forskelle, der, når man talte om deres vej og vores vej, var, at statsministerens vej bl.a. var at stå vagt om forbeholdene. Det var jo så noget, som statsministeren brugte til at sige, at man skulle stemme på Socialdemokratiet frem for andre partier, og det er derfor, jeg var optaget af det, og det var i den sammenhæng, jeg brugte det, og det håber jeg også statsministeren kan se berettigelsen af.

Så vil jeg bare sige, at jeg rejste to spørgsmål, som jeg ikke fik svar på, og jeg vil gerne tillade mig lige at nævne dem én gang til, fordi jeg faktisk synes, det indholdsmæssigt er absolut afgørende spørgsmål.

Det ene er om udvidelsen, hvor jeg har forstået de signaler, der kommer bl.a. fra udenrigsministrene i EU således, at man vil til at betragte Tyrkiet som et kandidatland. Jeg vil gerne spørge, om det er regeringens strategi, at Tyrkiet i den grad skal lukkes ind i varmen, at det bliver stillet et medlemskab af Den Europæiske Union i udsigt. Så kan man altid diskutere, hvor mange år der skal gå, hvad der skal ske i Tyrkiet osv., men alene det, at man på nuværende tidspunkt begynder at tale om, at Tyrkiet skal være kandidatland, synes vi er en helt gal kurs.

Det andet spørgsmål var om det, som Ersbøll bl.a. er citeret for i Børsen i dag, hvor han lukker op for, at man allerede nu prøver juridisk at fortolke et resultat af den kommende regerings-